

Egész életen át tartó tanulás
program

Oktatásügyi és Kulturális
Főigazgatóság

Erasmus vendégoktató voltam...

Interjú dr. Kismartony Katalin DLA docenssel (Ének-zenei Tanszék)

2010.10.25–29. között oktatónk látogatást tett a Stranmillis University College Belfast (Egyesült Királyság, Észak-Írország) partnerintézményben.

– *Mi motiválta arra, hogy részt vegyen az Erasmus oktatói mobilitási programban?*
– 2010 februárjától az ír partnerintézmény három Erasmus hallgatója részképzős tanulmányokat folytatott a Karon, májusban pedig Jayne Moore, a partnerintézmény ének-zene szakterületen működő vendégoktatója is ellátogatott a TÓK-ra. Mivel mindannyiukkal igen jó kapcsolatot építettem ki, a viszontlátogatás szakmailag és emberileg is motivált. Szerettem volna kipróbálni magam az angol nyelvű oktatásban és egyfajta „Kodály nagykövet” szerepet is betölteni. Nagyon érdekelt továbbá az írek multikulturális zenei nevelési tapasztalata.

– *Milyen tevékenységeket folytatott a kinntartózkodás alatt?*

– Különböző évfolyamokon összesen hat tanórát oktattam a Kreatív hangzások (Creative Sounds) és az ének műveltségterületi tantárgypedagógiai kurzusok keretében. Témaköreim voltak: magyar óvodás dalok (angol szöveggel); különböző játék- és iskolai tanítási lehetőségek; a zenei írás és olvasás kezdetei; Kodály-koncepció; a magyar népzene fontossága, eredete; kérdésekkel és zenei előkészítéssel irányított zenehallgatás (Kodály, Bartók, Grieg, Sály László); a szolmizálás gyakorlati haszna, eredményei a kinti hallgatóknál; *Sály László: Kreatív zenei gyakorlatai*-ből néhány megismertetése; *Bánki Vera és Kismartony Katalin: Zene-játék* ötlettárból néhány gyakorlat megmutatása. Emellett nyolc tanórát hospitáltam, köztük például a *Gamelán session* (sérültek, korlátozottak zenei nevelése) és a *hangszerelés* tanórákon. Részt vettem továbbá ebédszünetben rendezett koncerten, kóruspróbán és zenekari próbán is.

– *Hogyan fogadták a kinti hallgatók?*

– A tanóráimon az előírt hallgatói létszám jelen volt, a kurzusoktól függően 9-26 fős csoportoknak tartottam órákat. A hallgatók egész idő alatt érdeklődőek voltak. Nagy segítségemre volt a TÓK IV. éves, tanító szakos, ének-zenei műveltségterületes Erasmus hallgatója, Szelei Nikolett, aki az I. félévben részképzős tanulmányokat folytatott a fogadó intézményben és szívesen osztotta meg szakmai és egyéb tapasztalatait.

– *A TÓK-kal összehasonlítva mi jellemzi a kinti képzést?*

– A belfasti képzésben a zene elsősorban nevelési célokat szolgál, a néhány éve bevezetett tanterv például nem zenei szempontokat ad az énekórákhoz. Mindenki azt tanít, amit régebről már tud, teljesen szabad a rendszer. Azok a <http://www.teachers.tv/stages/primary> honlapon elérhető oktatási anyagok, amelyeket megtekintettem, szintén nem ír gyerekdalok tanításával foglalkoznak, hanem eszkimó, japán és más távoli vidékek mozgásokkal együtt tanított dalaival. Megtudtam, hogy ennek oka a betelepülők nagy száma, és hogy a pedagógiai cél a gyerekek elfogadóvá tétele. Sajnos az utolsó két évfolyammal a művészeti tárgyak speciál-kollégiumi vagy műveltségterületi jelleggel már kifutóban vannak.

– *Milyen további helyi sajátosságokat tapasztalt?*

– A fogadó intézmény gyönyörű természeti környezetben van, az ír emberek nagyon kedvesek, segítőkészek. Lehetőségem volt egy szabadtéri néprajzi múzeum meglátogatására is, ahol azt tapasztaltam, hogy a népzene fogalma ott mennyire különbözik a miénktől, hiszen a polgárosodás folyamata ott korábban kezdődött és az énekelve mulatás–szórakozás a mai napig is sokkal természetesebben zajlik, mint nálunk, ahol a népzene, a népdalok csak egy szűk réteg szabadidős tevékenységében vannak jelen.

Seres Andrea
Főmunkatárs

Pályázatok és Nemzetközi Kapcsolatok Irodája